

عنوان مقاله:

آرمانشهر امیرالمومنین(ع) در آینه شعر عرفانی فارسی (با تکیه بر منشور حکومتی امام علی(ع) و اشعار سنایی)

محل انتشار:

هفتمین اجلاس بین المللی دکنترین جهانی دهه غدیر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمدرضا یوسفی - دانشیار ادبیات فارسی دانشگاه قم

مژگان ونارجی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

آرمانشهر اسلامی گرچه با تاسیس حکومت نبوی در مدینه پایه گذاری شد ولی هرگز آن گونه که بود شکل نگرفت. امیرالمومنین(ع) وقتی مالک اشتر نخعی را به ولایت مصر منصوب فرمود عهد نامه ای را که به منزله برنامه کار برای وی بود و به منشور حکومتی امام علی(ع) اشتباه یافت نوشت. حضرت امیر(ع) در این منشور به ترسیم کلی ابعاد یک آرمانشهر پرداخت. سنایی نیز در حدیقه همه جا ابتدا اندیشه آرمانی خود را بیان می کند سپس تصویر جامعه اش را ترسیم می نماید. طبیعی است که او از منظر یک عارف به جهان می نگرد. پس مطلوب و موجود از دیدگاه او هم بسیار با هم فاصله دارند. نکته قابل تامل این که آرمانشهر عرفانی ترسیم شده در آثار سنایی بسیار شبیه به آرمانشهر مد نظر امیرالمومنین(ع) است. از جمله: نیاز به رهبری دانا و عالم و محیط به تمام مسائل و مسلط به تمامی امور و خداترس برپایی دموکراسی و حکومت مردم سالار، عدالت خواهی و گسترش عدل در همه طبقات جامعه و تاکید بر تساوی و برابری امنیت و آرامش، رفاه اجتماعی و اقتصادی و بن مایه های اصیل مذهبی و فرهنگی نیاز اصلی جامعه دوری از بدی ها و زشتی ها نوع دوستی و دیگرخواهی در کنار حفظ منافع خود و دیگران را می توان ذکر کرد که در این نوشتار به تفکیک و اجمال به آن پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

امیرالمومنین(ع)، نهج البلاغه، آرمانشهر، شعر عرفانی، سنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/921870>

